

Pri 1 kili cimeta plačujemo davka	100 v
„ 1 litru petroleja „	24 „
„ 1 „ pive „	8 „
„ 1 „ vina „	6 „
„ 1 „ žganja „	36 „
„ 1 kubi-smodki „	6 „
„ 1 šport-cigareti „	1 „
„ 1 zavozu tobaka „	5 „

Objavili smo te številke, da dobijo naši čitatelji pravi pojem o davkarstvu in da izprevidijo nujno potrebo zdravega gospodarskega dela!

Konec vremenskega streljanja. Poljedelsko ministerstvo je ostavilo podporo za vremensko streljanje. S tem je znanstveno dokazano, da nima vremensko streljanje nikakoršnega pomena. Že na mednarodnem kongresu l. 1902 niso mogli ničesar poročati, kar bi govorilo za streljanje. Vkljub temu so uresničili v Slov. Bistrici postajo za vremensko streljanje, katero je nadzoroval učenjak profesor Prohaska. Ali Prohaska je moral poročati, da nima streljanje nobene koristi. Do istega zaključka je prišel italijanski profesor Blaserna. Tako smo danes lahko tega prepričanja, da je denar ki se ga porabi za vremensko streljanje, naravnost skozi okno vržen.

Nemška kmetijska stranka se je združila z nemško ljudsko stranko. V svojem programu pravi m. dr.: Pri ureditvi trgovskih razmer in davčnih preosnov naj ima domače kmetijstvo prvo besedo. Poleg tega treba uresničiti starostno preskrbo kmetijskih poslov, uredbe proti zadolženju posestev, saniranje deželnih in občinskih financ, zmanjšanje kmetijskih davkov, znižanje vojaške dobe itd.

Poslanci po stanovih. V stari državni zbornici so imeli graščaki in veleposestniki 102 sedežev, zdaj jih imajo pa le še 22. Nasprotno imajo zdaj mali gospodarji in ekonomski 110 sedežev (preje 46). V novi državni zbornici sedi zdaj 60 advokatov (v stari 63), nadalje 45 duhovnikov (preje le 23), javnih uslužbencev 42, privatnih uradnikov 45, profesorjev 43, pisateljev in redaktorjev 46, fabrikantov 7, inženjerjev 3, obrtnikov 21, delavcev 7 itd. Koliko je med temi poslanci — postopačev, to izvemmo šele pozneje . . .

Novi planinski vojaki. „Salzburger Volksblatt“ poroča, da se uresniči v Avstriji 800 mož broječi kor obmejnih planinskih vojakov. Ta kor bodo imel nalogo, stražiti italijanske meje in bode obstal iz samih podčastnikov ter podložen naravnost vojnemu ministerstvu.

Krvava Rusija. Na Ruskem se pripravljajo iz novega resni dogodki. Te dni je prišel minister Stolypin v zbornico (dumo) in izjavil, da je prišla policija veliki zaroti proti carju in državi na sled. Voditelji te zarote, kateri pripada tudi mnogo vojakov, so socialno-demokratski državni poslanci. Zato je zahteval Stolypin, da izroči duma takoj vse soc.-demokratske poslance policiji. Zbornica je zahtevala en dan časa, da pregleda akte. Ali medtem je že prišel carjev ukaz, da je duma razpuščena in da se vršijo nove volitve na podlagi nove volilne pravice dné 1. septembra. Vso mesto Peterburg je zasedeno z vojaščino. Zaprlo se je že nad 700 oseb. Iz vsega je razvidno, da hoče vlada krvavega carja zopet z enim udarcem vse uničiti, kar je pridobilo rusko ljudstvo v 3 letih boja. Vlada je iskala le povod, da bi zategnila ljudstvu zajanko okoli vratu. In tako bode zopet napočil boj, potoki krvi bodo tekli, revolver in vislice postaneeta znamenje ruske kulture . . .

Somišljeniki!

Novo polletje prične in obračamo se do naročnikov s prošnjo, naj ponovijo naročnino.

Naš list nima podpor iz bogatih farovških blagajen, — nima podpor od oderuških prvaških dohtarjev, — naš list je odvisen edino od svojih prijateljev in naročnikov.

Zato pa naš „Štajerc“ tudi ni odvisen ne od politikujočih duhovnov ne od prvaških dohtarjev, ne na zgoraj in ne na sprodaj!

Neodvisni

smo in neodvisni hočemo delati i zanaprej!

„Štajerc“

je odkritosrčen list, katerega program je boj proti klerikalizmu in prvaški gonji ter delo za gospodarsko zboljšanje!

Opozarjamo torej zaostale naročnike, naj poravnajo svojo naročnino. „Štajerc“ stane za Avstrijo in Ogrsko celo leto 3 krome, za Nemčijo 5kron in za Ameriko ter drugo inozemstvo 6 kron!

Delajte za svoj list,

naročajte, razširjajte, priporočajte „Štajerca“! Vsaka gostilna, kjer zahajajo naprednjaki, mora biti naročena na naš list.

Vsi na delo za „Štajerca“!

Upravništvo in uredništvo.

Dopisi.

Iz Novocerkve. Našem župniku, dekanu, kanoniku, doktorju bogoslovja, Lorencu Gregorecu priporočamo mi farani s tem najtoplejšje, naj že vendar enkrat s to hudobno, grdo, cerkev pogubonosno politiko na svetem mestu konec napravi; ako pa on svojega jezika ne bode brzdal, potem pa naj ve, da pride cela njegova črna politična preteklost na svitli dan, potem smemo vse staviti, da bo rad obmolknil. Zadnjo nedeljo nas je dolžil, da mi zaradi Roblekovne izvolitve za razvezitev zakona delujemo. Ta predrznost že vse meje presega. Razvezitev zakona je sicer že v mnogih kulturnih državah upeljana, in se povsod dobro obnese, ker se le isti zakonski ljudje postavno ločijo, ki se nikakor ne morejo razumeti in v miru in ljubezni med seboj živeti, kar se pa prav redko zgodi. Zato se v tistih državah ne nahajajo moritve med zakonskimi, kakor žalibože pri nas na Avstrijskem. Ali ne beremo vsako leto v obravnava celjske in mariborske okrožne sodnije, da je mož ženo, ali pa žena moža umorila? Taki vnebojijoči zločini bi izostali, ako bi se poprej ločili, in njih otroci bi ne bili pohujšani in pokvarjeni, kateri so potem za se in za druge kot hudodelniki velika nesreča. V ta dokaz naj sedaj naš zvit Lovro svoj nos porine, potem pa jezik za zobel! — Dalej pravi, kdor duhovnike kot namestnike božje črti, ta samega Boga zaničuje. Na to vprašamo, ali se duhovniki nikjer ne pregrešijo?! Mora pa to vse tiho in zakrito ostati?! Ali se njih laži, obrekovanja, zapeljivosti, tatvine, goljufije, (na Moravskem celi milijon), ne smejo omeniti in razglasiti?! Taki ljudje so zgrabljeni volkovi v ovčji obleki. — Dalej trdi, kdor duhovnike ne spoštuje, ne bo nikdar srečen, nikdar zveličan! Ali Vi g. doktorček, res mislite, da smo mi sami „revčki neumneži“, kakor ste nas na shodu imenovali? Po vašem gre samo duhovnikom vsa čast in spoštovanje, vsi drugi smo ničle in smeti! Ali res menite, da smo še vedno v tistem nesrečnem srednjoveškem času, ko je bil duhovnik, četudi skoro nič učen, kakor sam Bog, vsak neduhoven pa kot suženj in živina? Zani grešnik niti ni smel v cerkev iti, ampak je moral zunaj cerkve klečati in se celo na trebuh vreči, kakor tudi pred duhovniki in kralji. Mari mislite, da Vas bodemo na rokah nosili? Ali stori duhovnik kaj brez plače? Na Dunaji nečejo duhovski poslanci o štoli in o poljedelstvu skoro ničesar vedeti. Duhovnik je sicer 12 let študiral, pa neizrečeno malo jih je, kateri potem svojo cerkveno učenost nadaljujejo in po svojem poklicu živijo, ampak raji z vdanimi dekletki teatre igrajo, da tamkaj priložnost najdejo, na prižnici pa sv. Evangelij v kot in politiko sem! Oni hočejo po starodavnem kopitu še vedno naprej zapovedovati, gospodariti, kmet pa naj dela, molči in plačuje! To si zapomnite, gospod dohtar, in pridigovali boste drugače! Sicer pa še enkrat: ne dražite nas, ker bi lahko kaj drugega izvedeli.

Brežice na Savi. Znano je, da so delovali na izvolitev dr. Benkoviča farji in farčki, organisti in mežnarji z vsemi žegnanimi in nežegnanimi sredstvi, po dnevi in po noči. Manj znano pa je, da so tudi pripadnice lepega spola z deviško čisto preteklostjo v tem oziru delovale. K znamenitemu shodu v Kapele sta se peljali tudi dve precej težki dami iz Brežic. No, shod sicer ni imel zaželjenega uspeha, ali dami sta imeli vsaj upanje, da bode Ivan hvaležen,

ker sta se zanj tako potrudili in da se bo morda le vjel na zanjke lepe Micike. Take dami imajo žalibog možje, ki peljejo življenje troterko bi imeli njih možje hlače, zapeli bi pa drugo pesen . . .

St. Rupret. Župnik Mojziček vendar ni angelček, kakor se dela. Le poslušaj, dragi „Štajerc!“ Ti si našel v novejšem času pri njegovem milost. Prejšnje čase Te je sovražil iz svoje duše, kar dokaže lahko nekdanji Tvoj naročnik iz Trobendola, katerega je obdelaval na vse načine tako dolgo, dokler Te ni opustil. Žal Ti ni treba biti, namesto onega enega si dobil druga dva naročnika. Da pa Te prepriča da živiš sedaj res veliko milost pri župniku vеди da Te je nesel pred kratkem zoper pise iz urada okr. poštna nabiralnice v kranjski Oblaku ter Te tam pivcem in nepivcem nalagal. Sedaj menda ne bo več hud na Trobence, ko še njemu tako zelo ugajaš, da bere sam in to še celo pred množico ljudi. Namesto pridig v cerkvi bi Te bil mogoče začitati, a smola je smola. Poštni komisar, ki je pred kratkem pri njem kot voditelju okr. poštna nabiralnice mudil, mu je povedal, da sme le tiste časopise iz urada nositi in čitati, na katere je on naročen in ne tudi tistih, na katere so drugi naročeni. Ker je obljubil (kako majhni šolarčki v šoli), da se bo v tem in še nekaterih drugih ozirih poboljšal. Tebe ima vendar zelo rad, dobiš v kratkem od njega naročbo (z naročnino seveda), ako se to še ugodilo. (?) Še o njegovi nedolžnosti in miloblastnosti zvedi nekaj: „Razupit je kot hujšak! To pa silno boli. Na binkoštno nedeljo je rekel zaradi tega v cerkvi iz prižnice (pridiga) takrat seveda radi svoje nevarne bolezni (mogoče), da se je imel sam do tedaj za najpoboljšnjega človeka in da dokaže, kako miloljuben je, je učil koj pri tej priliki tudi svoje farane miloljubnosti s tem, da jim je svetovskega, ki bi zoper Bankoviča agitiral, posebej pa ptujce odstraniti. Ta lep nauk miloljubnosti se je glasil z besedami. „Odstranite jih, če ne bo beseda pomagala, pa drugače.“ G. župnik razloži „Štajercem“ bralcem, kaj ste mislili povedati z besedo „drugače.“ Da s tem nisi mislil hujškati, vemo; saj bi itak smrtno pregrešil, kdor bi o Vas kaj takega mislil. Kaj sta mu mežnar in organist pri sru se pa kaže, če se premislijo njegove besede s katero ju je priporočil faranom za tisti čas, ko bode po zbiru prišla. Rekel je pred kratkem v cerkvi zbranemu ljudstvu: „Dva mežnarja imam, pa nimam hostij dosti za obhajance, cerkev tudi ni bila večerj (v soboto) pometena, le zapornite si jih, kadar prideta po zbiru.“ Siromati tako odjeda pičlo skorjo kruha, njemu, ki imamo masno plačo pa nikdar dosti ni; pobira v kar mu le na misel pride, še celo krmo, čeravno ne redi niti repa in čeravno ima sam lepo senljišče, katero pa vsako leto v najem da. Kakomiloljuben je ta župnik, o temu bi pa lahko učiteljstvo njegove fare lepo pesenco zapeli. Torej, dragi fajmošter, poboljšaj se resnično, dobro bode!

Črna vas v Smartno pri Slovenj-gradcu. predzadnji „Slovenski junji“ se nekdo nocoj dela, kak lepo in veselo je bilo na Telovo pri nas. Svetile so pri maši in pri procesiji „Mama device“, same „sauber“ dekleta. Nekaj teh deklet je negodnih šolaric, večina pa jih že težko bode da bi prišel kak ženin in jim prižgal njih številke, pa sirote čakajo zastonj, ker jih zanefantje ne marajo; ostale po so zarjavele detezakajenimi laternami, katerim je davno zmanjkalo olja in nimajo na tem senič več pričakovati. Samo fajmošter se jih „ma“, da mu včas posvetijo, kadar se mu ta dela pred očmi. — Svetili so tudi možje, možakarji z belimi rokavicami, dolgimi nosi in debelimi bakljami; sami „fein mojstri“, — naši trije „pürgermojstri“, „cekmojstri“ in mestri podrepaniki, pod komando mojstra Jakoba, kateri je pri zadnji volitvi letal s svojim „matšajnom“ in raztrganim cekarom okoli popal plakate in letake, kjer je bilo le kolikor praznega prostora. Ti junaki se bahajo, da so 2 krat ali 3 krat na leto vtakniti svoje roke v bele fardoške rokavice ter fajmoštru na belem dnevu svetiti za hrbtno s pleknačkami bakljami. Mi sicer pozdravljamo vsako cerkveno